

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA GIURGIU

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2191

Șed înța publică din data de 31 Iulie 2020

Completul constituit din:

PREȘEDINTE V___ A_____ C_____

Grefier D iana P_____

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe petentul M___ M_____, și pe intimata DIRECȚIA DE SĂNĂTATE PUBLICĂ G_____, având ca obiect anulare act administrativ art. 7 Legea 136/2020 .

Despre mersul lucrărilor și dezbaterilor s-a făcut vorbire în încheierea din data de 30 iulie 2020 când instanța a reținut cauza în pronunțare pe fond dar,având nevoie de timp pentru a delibera,a amânat pronunțarea pentru data de astăzi când a deliberat și a pronunțat următoarea sentință:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 29.07.2020, petentul M___ M_____, în contradictoriu cu intimata Direcția de Sănătate Publică G_____, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună, în principal, anularea Deciziei emise de intimată prin care s-a dispus carantinarea la domiciliu a petentului, conform Ordinului nr. 1309/21.07.2020, în cazul în care o asemenea Decizie a fost emisă, sau încetarea măsurii.

În subsidiar, petentul solicită să se constate că nu a fost emisă nicio decizie individuală de către intimată, prin care să se dispună măsura carantinării la domiciliu a petentului.

În motivare, petentul arată faptul că la data de 24.07.2020, în jurul orei 15:30, a fost contactat telefonic de către un reprezentant al intimatei, comunicându-i-se că a fost instituită măsura carantinării la domiciliu asupra petentului, până la data de luni, 27.07.2020, când i se vor recolta probe în vederea testării SARS-Cov2.

Deși petentul a solicitat imediat decizia de instituire a carantinei la domiciliu pe acea perioadă, aceasta nu i-a fost comunicată nici până în prezent.

Potentului i s-a mai comunicat faptul că dl. as fost depistat pozitiv SARS-Cov2 la data de 23.07.2020, iar în urma anchetei epidemiologice pe care a efectuat-o Direcția de Sănătate Publică, s-a stabilit că petentul este contact direct cu această persoană.

Potentul susține că îl cunoaște pe numitul..., ultima dată întâlnindu-l în seara zilei de 20.07.2020, în jurul orei 22:00-23:00, când, aflându-se pe o bancă în fața blocului în care petentul locuiește în fapt, autoturismul condus de dll.. a fost oprit de acesta, cel mai probabil cu intenția de a-l saluta pe petent, cei doi schimbând câteva politețuri și purtând numai o scurtă discuție.

În aceste condiții, petentul apreciază cu se putea infecta cu virusul SARS-Cov2 de la numitul..., de altfel acesta neavând nici un simptom specific definiției de caz Covid-19.

În urma primirii rezultatului negativ la testul efectuat în data de 27.07.2020, ora 03:22 PM, deci cu 7 zile de la întâlnirea cu dl...., petentul a contactat DSP G_____ în scopul comunicării rezultatului

testului, cerându-i-se să rămână însă în carantină pentru o altă perioadă de timp, de principiu 9 zile, fără să se precizeze în concret până la ce dată.

La data de 28.07.2020, sub numărul 4148, la sediul DSP G _____ a fost înregistrată solicitarea petentului de a i se comunica în termen de 24 de ore, printre altele, decizia individuală motivată prin care s-a dispus măsura carantinării la domiciliu a petentului, însă până în prezent acesta nu a primit un răspuns în acest sens.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 17 din Legea nr. 136/2020.

În probațiune, a fost solicitată administrarea probelor cu înscrisuri și martori.

Cererea este scutită de la plata taxelor judiciare de timbru.

Prin cererea precizatoare depusă la data de 30.07.2020, petentul arată că dorește să își modifice cererea de chemare în judecată, solicitând să se constate faptul că nu a fost emisă o decizie individuală motivată de către intimată, prin care să fie instituită măsura carantinei la domiciliu a petentului, să se constate că măsura carantinei la domiciliu a petentului nu se poate institui prin efectul Legii nr. 136/2020, să se constate că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 136/2020 pentru a se institui măsura carantinei la domiciliu a petentului, precum și să se dispună încetarea oricăror acțiuni și măsuri ale DSP G _____ împotriva petentului, sub pretextul instituirii măsurii carantinei la domiciliu.

În subsidiar, petentul solicită ca instanța să dispună încetarea măsurii carantinării la domiciliu instituită împotriva sa.

În motivare, petentul și-a reiterat apărările și susținerile aduse pe calea cererii principale, arătând în plus faptul că în răspunsul primit de la intimată, se arată faptul că împotriva petentului nu a fost emisă vreo decizie de carantinare.

Prin întâmpinarea formulată la data de 30.07.2020, intimata solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă și lipsită de obiect.

În motivare, intimata arată faptul că la data de 23.07.2020 a fost testată pozitiv SARS CoV2 o persoană din Mun. G _____, ocazie cu care s-a demarat o anchetă epidemiologică pentru a se identifica toate persoanele cu care respectiva persoană testată pozitiv a intrat în contact apropiat.

Întrucât persoana testată pozitiv a declarat că la data de 20.07.2020 a avut contact apropiat și cu dl. M _____, reclamant în speța de față, în data de 24.07.2020 acesta a fost contactat telefonic de către un reprezentant al intimei și i s-a adus la cunoștință faptul că se impune intrarea acestuia în carantină, fiind completat în acest sens un chestionar la ale cărui întrebări reclamantul a răspuns tot telefonic, acesta declarând că este de acord să rămână în carantină la domiciliu.

Intimata menționează faptul că în speța de față măsura carantinării s-a instituit, nu s-a dispus, potrivit dispozițiilor art. 3 lit. a, art. 7 alin. 1 lit. b și alin. 3 din Legea nr. 136/2020 și ale art. 2 alin. 1 lit. a și alin. 2 din Ordinul MS nr. 1309/2020, conform cărora carantinarea persoanelor care au intrat în contact direct cu persoane sau cel puțin cu o persoană confirmată cu SARS-CoV2 prin testare cu metoda RT-PCR se realizează, după caz, la domiciliul persoanei carantinate, la o locație declarată de acesta sau în spații special desemnate de către autoritățile competente, iar cum reclamantul a declarat că este de acord cu carantinarea la domiciliu, a fost și instituită carantina acestuia.

Intimata susține faptul că obligativitatea emiterii unei decizii individuale motivate de către DSP există doar cu privire la persoanele care, intrând în contact direct cu cel puțin o persoană confirmată cu o boală infectocontagioasă, refuză măsura carantinării la domiciliu sau la o locație declarată de acesta ori dacă încalcă măsura carantinei pe durata acesteia, deși a consimțit-o anterior, ori nu își poate asigura condițiile de separare fizică la domiciliu sau la locația declarată.

D___ în cele trei situații strict reglementate de art. 2 alin. 3 din Ordinul MS nr. 1309/2020 există obligația de a emite o decizie motivată prin care nu să dispună carantinarea persoanei respective, întrucât măsura a fost deja instituită, ci să confirme ori să infirme carantinarea acesteia, adică măsura instituită anterior.

D___ această decizie de confirmare sau infirmare privind măsura de carantinare poate fi contestată de persoanele care se consideră vătămate la instanța competentă potrivit art. 17 din Legea nr. 136/2020, și doar în cazul în care DSP G_____ ar fi emis cu privire la reclamant un astfel de act administrativ prezenta acțiune ar fi admisibilă și ar fi avut un obiect.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 200 alin. 1 C.pr.civ., art. 34 C.pr.civ., Legea nr. 136/2020 și Ordinul MS nr. 1309/2020.

În probațiune, a fost solicitată administrarea probei cu înscrisuri.

La termenul de judecată din data de 31.07.2020, petentul prin apărătorii aleși și-a recalificat cererea de chemare în judecată, arătând că obiectul acesteia rămâne numai dispunerea încetării măsurii carantinei la domiciliu a petentului.

Analizând cauza prin prisma probatoriului administrat și a dispozițiilor legale incidente, instanța reține următoarele:

În fapt, din susținerile făcute de părți reiese faptul că în data de 20.07.2020 petentul ar fi intrat în contact cu o persoană care, ulterior, la data de 23.07.2020, a fost testată pozitiv pentru SARS-CoV2.

În urma acestui fapt, petentul a fost contactat telefonic la data de 24.07.2020 de către reprezentanții intimei, care i-au comunicat că asupra sa a fost instituită măsura carantinei la domiciliu, măsura ce va înceta de drept la data de 02.08.2020, ora 24.

În drept, petentul a sesizat instanța de judecată prin invocarea art. 17 alin. 1 din Legea nr. 136/2020, care prevede faptul că „*Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim printr-un act administrativ individual emis potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4) poate introduce, în termen de cel mult 24 de ore de la data comunicării deciziei direcției de sănătate publică, acțiune la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are reședința ori la judecătoria în a cărei circumscripție este situat spațiul sau unitatea sanitară în care este carantinată sau, după caz, izolată potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4), solicitând anularea actului administrativ contestat, revizuirea sau încetarea măsurii. Cererile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru*”.

Cu prioritate, instanța apreciază necesar a dezlega aspectul privind necesitatea emiterii unei decizii cu caracter individual în cazul carantinării unei persoane la domiciliu, cât și posibilitatea persoanei de a contesta efectiv această măsură.

În primul rând, instanța va pleca de la definiția legală a actului administrativ, dată de art. 2 alin. 1 lit. c din Legea nr. 554/2004, care stabilește: „*act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice*”.

Conform acestei definiții, se pot constata două trăsături esențiale ce derivă din definiția actului administrativ:

1. *acesta este emis de o autoritate publică, în regim de putere publică;*
2. *actul dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice;*

În ceea ce privește măsura carantinării la domiciliu, instanța constată faptul că aceasta poartă ambele aceste trăsături esențiale de mai sus, după cum urmează:

În primul rând, este un act emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, intimată având această calitate.

În cel de-al doilea rând, această măsură creează un raport juridic nou între autoritatea emitentă și persoana de drept privat destinatară, prin care acesteia din urmă i se nasc în sarcină o _____ obligații, ale căror nerespectare atrage după sine o _____ sancțiuni.

Instanța va avea în vedere și dispozițiile art. 3 lit. a din Legea nr. 136/2020, care definesc carantinarea persoanelor ca fiind „*măsura de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, constând în separarea fizică a persoanelor suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent înalt patogen de alte persoane, în spații special desemnate de către autorități, la domiciliu sau la locația declarată de către persoana carantınată, stabilită prin decizie individuală motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege*”.

Din acest text legal citat se poate constata faptul că legiuitorul nu a stabilit în mod diferențiat obligativitatea emiterii unei decizii individuale motivate în funcție de forma carantinei dispuse, stabilind cu titlu general că o astfel de decizie individuală motivată, care să conțină mențiunile prescrise de lege, se va emite indiferent de situație și indiferent de forma carantinei impuse.

Aceste două aspecte de mai sus se coroborează întru totul, conducă la concluzia că, în primul rând, și în cazul măsurii carantinei la domiciliu este necesară emiterea unei decizii individuale motivate de către intimată, iar în al doilea rând, deoarece această decizie individuală este emisă de o autoritate publică, în regim de putere publică, născând raporturi juridice noi, având deci natura de act administrativ, va fi necesar și obligatoriu ca aceasta să îmbrace forma scrisă.

Instanța va respinge interpretarea intimatei conform căreia aceasta nu era obligată să emită o decizie individuală motivată față de petent, dat fiind faptul că textele citate de petentă, respectiv art. 7 alin. 2 din Legea nr. 136/2020 și art. 2 din Ordinul Ministrului Sănătății nr. 1309/2020, nu fac altceva decât să expliciteze procedura carantinei forțate, prevăzând numai că în aceste cazuri se va emite în mod obligatoriu o decizie individuală motivată, fără ca acestea însă să înlăture de plano nici posibilitatea și nici obligativitatea emiterii unei astfel de decizii și în cazul carantinei voluntare la domiciliu.

În speța de față, instanța constată faptul intimată nu a emis o astfel de decizie față de petent, singurul act scris care precizează plasarea petentului sub carantină fiind formularul de anchetă epidemiologică din data de 24.07.2020 (fila 46 verso), măsura fiind adusă la îndeplinire și la cunoștința petentului prin mijloc telefonic, deci verbal, după cum reiese din mențiunile făcute pe formular.

Cât privește posibilitatea contestării unei astfel de măsurii, instanța nici în această situație nu va primi apărărilor intimatei, apreciind că este inadmisibil ca într-un stat democratic o măsură restrictivă de drepturi să nu poată fi supusă controlului judiciar, o interpretare contrară reprezentând un precedent extrem de periculos, care trebuie evitat cu orice preț.

Astfel, mergând pe interpretarea oferită legii de către intimată, după cum aceasta i-a și comunicat petentului prin răspunsul nr. 4418/28.07.2020 (fila 47 și verso), coroborarea dintre art. 7 alin. 2 și art. 17 alin. 1 din Legea nr. 136/2020 se va interpreta în sensul că poate fi contestată în instanță prin prezenta procedură numai decizia individuală motivată emisă numai pentru situațiile următoare:

1. persoana refuză măsura carantinării la domiciliu sau la locația declarată de acestea;
 2. persoana în cauză încalcă măsura carantinei pe durata acesteia, deși a consimțit-o anterior;
- Se constată astfel, prin interpretare per a contrario, că persoana care a consimțit inițial măsura carantinei la domiciliu, însă care, ulterior, din orice motive, revine asupra consimțământului dat, nu se poate adresa instanței de judecată în vederea ridicării măsurii.

În speța de față, noua manifestare de voință a petentului s-a născut pe fondul a două teste negative pentru SARS-CoV2, unul din data de 25.07.2020 (fila 20), și unul din data de 27.07.2020 (fila 19), astfel că este ușor de înțeles de ce acesta a dorit încetarea măsurii.

Instanța apreciază că interpretarea legii în sensul propus de intimată l-ar plasa pe pârât în situația în care acesta ar rămâne supus unei măsuri restrictive de drepturi, dispuse în mod unilateral, fără nicio posibilitate de a o contesta în fața unei instanțe de judecată, situație în care acestuia i s-ar încălca în mod flagrant și nelegitim dreptul la libertatea de mișcare și liber acces la justiție.

Mai mult decât atât, mergând mai departe cu interpretarea agreeată de intimată, instanța constată că pentru a avea practic posibilitatea de a se adresa unei instanțe, petentul este necesar mai întâi să nu respecte carantina la domiciliu, să aștepte decizia de carantinare emisă în temeiul art. 7 alin. 2 din Legea nr. 136/2020, iar abia apoi să conteste această decizie.

Or, o astfel de interpretare este pur și simplu absurdă, petentul pentru a se putea adresa instanței de judecată trebuind mai întâi să încalce măsura carantinei, act ce la rândul său prezintă pericol prin posibilitatea teoretică de infectare a altor persoane și care înfrânge în totalitate scopul Legii nr. 136/2020.

Instanța mai constată că revenirea asupra consimțământului oferit inițial de către petent nu a avut la bază considerente discreționare ori frivole, ci justificate și rezonabile, situație în care menținerea acestuia în stare de carantină, fără posibilitatea de contestare a măsurii în instanță, apare ca fiind cel puțin excesivă și arbitrară.

În legătură cu apărarea intimatei conform căreia măsura carantinării petentului a fost instituită și nu dispusă, instanța constată că aceasta nu a motivat în concret care sunt diferențele dintre cele două concepte, la acest moment fiind mai mult vorba de o distincție fără diferență, care nu poate avea vreo înrăurire asupra soluționării prezentei cauze.

Mai mult decât atât, chiar și această susținere este contrazisă chiar prin actele depuse la dosarul cauzei de către intimată, care în formularul de anchetă epidemiologică din data de 24.07.2020, la care instanța a făcut referire anterior, prevede plasarea în carantină ca „măsură dispusă”.

În lumina considerentelor ce preced, instanța va constata că măsura carantinării petentului la domiciliu nu satisface nici standardele de legalitate, și nici pe cele de temeinicie, impuse de lege, apreciind că este necesară încetarea de îndată a acesteia, motiv pentru care va admite cererea petentului astfel cum a fost precizată.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite cererea de chemare în judecată formulată de petentul M____ M____-CNP
xxxxxxxxxxxxx, domiciliat în G_____, _____, cu domiciliul ales în
G_____, _____, în contradictoriu cu intimata DSP G_____, cu sediul în
G_____, _____, scara A, județul G_____.

Dispune încetarea măsurii carantinei la domiciliu instituite asupra petentului de către intimată.

Executorie.

Cu drept de apel în termen de 2 zile de la comunicare.

Cererea de apel se va depune la Judecătoria G_____.

Pronunțată în data de 31.07.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei

instanței.